

וזאת הברכה האחרונה...

ברוך מפנים אשר; יהי רצוני אָחיו,
וטובל בשמן רגלו, ברזל ונחושת מנעוליו.
אין פֶּאֶל, ישורון: רוכב שמים בעזרך,
מְעוֹנָה אלוקי קדם, ויגרש אויב מפניך.

כשסיים משה לברך בערגה,
ויעל אל הר נבו, ראש הפסגה.
השקיף על הארץ, ומול שקיעה של זהב...
וימת שם משה עבד ה' בארץ מואב.

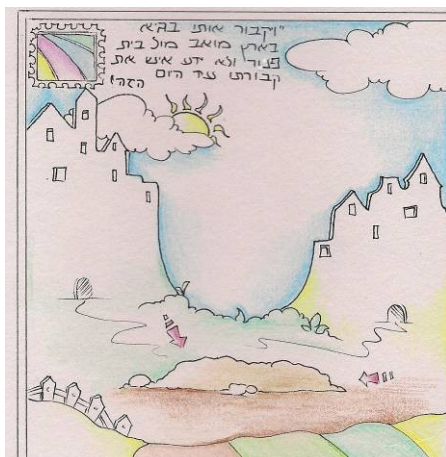
ויקבור אותו בגיא מול בית פעור,
ולכל בני ישראל כבה אז האור.
ולא ידע איש את קבורתו עד היום,
אף ארכיאולוג לא יחתום על מקום.

ומשה בן מאה ועשרים במותו,
מנהיג צנוע לא יהיה עוד כמותו.
לא כהתה עינו ולא נס לחו,
עד רגע מותו מול בקעת יריחו.

ולא קם נביא עוד בישראל כמשה,
ממשה עד משה לא קם כמשה.
אשר ידעו ה' פנים אל פנים,
לאל הוא היה איש אמונים.

סיימנו היום את ספר דברים,
עברנו וחצינו גיאיות והרים.
ואם תרצו לחוות חוויה ממשית -
בשבוע הבא שוב נתחיל מבראשית...

אייל לר

וזאת הברכה אשר בירך משה,
איש האלוקים והמנהיג הנוקשה,
את בני ישראל לפני מותו
(ממש כמו ברכת יעקב בשעתו).

סמוך למיתתו הכריז: "רבותי"
(מכאן שאם לא עכשיו, אימתי),
"לפני מותי, זה הזמן לברכה,
לאחל לשבטים דרך צלחה".

ויאמר, ה' מסיני בא וזרח משעיר למו -
הופיע מהר פארן, מרבבות קודש עמו.
אף חובב עמים, כל קדושו בידך,
והם תפו לרגלך, ישא מדברותיך.

תורה ציווה לנו משה, מורשה, קהילת יעקב.
מכל העמים והמדינות האל אלינו קרוב.
ויהי בישורון מלך, בהתאסף ראשי עם,
יחד שבטי ישראל, כולנו יחד שם.

יחי ראובן ואל ימות ויהי מתיו מספר,
למרות מעשה בלהה, לעולם הבא הוא נספר.
לשמעון בפני עצמו לא ייקח ברכה
עקב מעשהו בשיטים, דרכו אז סרחה.

שמע ה' קול יהודה, ואל עמו תביאנו;
צאצאיו דוד ושלמה - תפילותיהם קבל בעדנו.
וללוי אמר: תומיך ואוריך לאיש חסידיך,
ישימו קטורה באפך, וכליל על מזבחתך.

לבנימין אמר: ידיד ה' משכנו,
וליוסף אמר, מבורכת ה' ארצו.
גם בניו של יוסף התברכו מִמשה:
והם רבבות אפרים, והם אלפי מנשה.

שִׁמְחָה זבולון בצאתך ויששכר באוהליך,
ברוך מרחיב גד, עם ישראל משפטיך.
דן גור אריה, יזנק מן הבשן,
נפתלי שבע רצון, בברכת ה' מדושן.